

Țiclete P. Gheorghe (n. 21 aprilie 1936, Târgu Jiu) este un profesor universitar și ziarist român. Școala primară a urmat-o la Târgu Jiu, liceul Tudor Vladimirescu din aceeași localitate apoi Școala Medie Tehnică de Construcții din Cluj, pe care a absolvit-o cu diploma de merit. Urmează Institutul Politehnic din Cluj - Facultatea de Construcții Civile și Industriale. După absolvire este repartizat la Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor, Cluj.

Din ianuarie 1965 devine asistent la Facultatea de Construcții din Cluj, iar din 1970 prin concurs la Facultatea de Construcții din București. La această universitate parcurge toate gradele didactice și este pensionat la vârsta de 70 de ani, în 2006, ca profesor universitar. La Școala Medie, în 1951, obține premiul I pe țară la Olimpiada de Limba Română. În anii de studii a fost colaborator al ziarelor „Scânteia Tineretului”, „Urzica”, „Viața Studentească” și „Făclia”, ziar local din Cluj. În anul 1957 împreună cu Romulus Rusan, soțul poetei Ana Blandiana, inginer și scriitor, a inițiat publicația „Politehnica” din Cluj, unde a fost fondator. De-a lungul timpului în domeniul specialității de inginer în construcții a întocmit peste 100 de studii și expertize tehnice, 135 proiecte de execuție și inovații, în țară și în Algeria, 33 de manuale didactice universitare în limba română și în franceză (3 în

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Algeria, în limba franceză).

Cercetarea a fost preocuparea permanentă a inginerului, profesor universitar Țiclete Gheorghe, în activitatea desfășurată la facultățile de Hidrotehnică, Construcții Civile, Drumuri și Poduri, departamentul în limba franceză, de la Universitatea Tehnică de Construcții - București. Cu această ocazie a scris și susținut peste 100 de articole și comunicări științifice în limbile română, franceză și engleză, publicate în țară și străinătate. În perioada octombrie 1979 - septembrie 1984, a fost detașat la Universitatea din Constantine - Algeria, unde a lucrat și în proiectare - cercetare (Centrul Universitar de Cercetare și Proiectare al Ministerului Învățământului Superior din Algeria). După 1990 colaborează cu articole la diverse publicații: „Crinul satelor”, „Jiul de sus”, „Adevărul de Cluj”, „Gorjanul”, „Portal măiastra”, „Bogdania”, „Gândul anonimului”, „Antim”, „Altarul Banatului”, „Convorbiri literar artistice”, „Universul Ingineresc”, „Independența Română”, „Independența prin Cultură” etc. Pe lângă profesia de bază, inginer constructor, a fost atras și de istorie, sociologie, religie, filozofie, geografie, participând la diverse manifestări științifice în aceste domenii, la Cluj, București, Galați, Iași, Timișoara, Târgu Jiu, Franța, Ungaria, Elveția. Este membru fondator al Ligii Culturale „Fii Gorjului”, al „Asociației Române de geotextile și geosintetice”, „Asociației Cultural Științifice - Jalesul”, „Asociației Solidaritatea Universitară”. Ca o recunoaștere a activității deosebite de peste 50 de ani, a fost nominalizat în diverse lucrări științifice, asociații și dicționare: Dicționarul „Who's Who în știință și tehnica românească” - 1996; „Dicționarul de personalități din Oltenia” - 1998; „Who's Who Historical Society” - USA, 2000; „Dicționarul specialiștilor din știința și tehnica românească” - 2000; „Personalități gorjene la cumpăna dintre milenii” - 2001;

Membru în Comitetul de cercetare A.B.I. (SUA), din 2001; „Outstanding Schoars of The 21'st Century în I. B. C.” (Anglia); „The Cambridge Blue Blook” - England, 2005; nominalizat pentru acordarea medaliei „Gold Medal” de către A.B.I. (SUA) în 2007; „Dicționarul Scriitorilor gorjeni și cărțile lor” - 2007; Titu Pânișoară, „Oameni și întâmplări din Gorj” - Târgu Jiu, 2006; inclus în Enciclopedia Personalităților din România, începând cu 2006; „Personalități românești în Construcții, vol. III” - 2012; Constantin Toni Dârțu, „Personalități române și faptele lor - 1950-2010” - Iași, 2014; Maria Băcescu, „Destăinuiri - întâlniri cu români remarcabili” - București, 2016; Nicolae Vasile, „Enciclopedia scriitorilor din generația 2000”, Vol. I, București 2020. A publicat și cărți, ce pot fi înglobate în literatură precum: „Lumea prin care am trecut” - 2016; „Evocări - cei care au fost” - 2019; „Ce am fost? Cum suntem? Ce vom fi?” - 2020; „Bogdan Petriceicu Hașdeu” - 2021. Pentru edificare, redăm câteva extrase:

1. Lumea prin care am trecut “Un element deosebit al manifestării conviețuirii umane pe pământ este religia, căci așa cum o înțelegem noi creștinii, ea include în totalitate înțelegerea între oameni și popoare, prin pace, adevăr, toleranță și respect” (pg. 200); “Elementul înălțător al religiei creștine, este altruismul care apare sub diverse ipostaze (...). Asociind acest sentiment al altruismului cu semnul apostolatului medico-preoțesc, se conturează adevărata bază a profesiei de vindecător al trupului și al sufletului prin creștinism (...).

Învățătura creștină nu a fost și nu este o piedică în calea progresului” (pg. 266); “Platon (427-347 î.Hr.) era de părere că muzica, pe lângă rolul ei de a <<mângâia auzul>>, are darul de a liniști sufletul și de a vindeca corpul omului” (pg. 328); “În stările de melancolie, se poate prescrie Imnul Bucuriei de Ludwig van Beethoven” (pg. 335); “Pentru a fi un adevărat patriot, pentru a-ți iubi țara și neamul, este necesar ca omul să se simtă cu adevărat mulțumit, sigur pe ziua de mâine, cu alte cuvinte, fericit” (pg. 382); “Nu de puține ori, profesorul Louis Pasteur (1822-1895), în prelegerile sale de la Facultatea de Științe din Lille, intercala și îndemnuri umaniste pentru studenți, care să-i poată ajuta să înțeleagă rolul omului adevărat și străduința fiecăruia de a se instrui pentru a deveni buni profesioniști, altruști, patrioți” (pg. 392);

“Întotdeauna s-a spus că tinerii sunt viitorul (...) Din păcate nu se mai pune nicio bază pe formarea caracterului tinerilor, care în mod normal aceasta ar trebui să fie problema acută a învățământului nostru” (pg. 398); “Să fie ca un reper luminos, respectarea legilor și asigurarea componentelor dezvoltării economice, culturale, educative și spirituale, pentru toți cetățenii acestei țări” (pg. 413); “După evenimentele din decembrie 1989, <<oficialitățile>> au declarat asigurătoriu: <<De acum înainte, nu va mai răbda nimeni de foame, nu va mai tremura de frig sau de frică... suntem pe drumul libertății, al adevărului, al dreptății...!>> (...) Rezultatul? Astăzi avem o țară ajunsă la sapă de lemn (...)” (pg. 417).

2. Evocări - cei care au fost “Lui Gheorghe Țiclete îi închin acest râu ascuns al prieteniei mele vechi, datând din anii Politehnicii, dorind-o prelungită pe mulți ani înainte, fructificată în întâlniri omenești literare, tot mai dese - Cluj, apr. 1964, Romulus Rusan” (pg. 38); “Cu gândul, cu închipuirea, vezi dincolo de zare, vezi lumea întreagă. Și ce-ți arată gândul și închipuirea îi așa cum vrei tu să fie, nu cum este cu adevărat” (pg. 161);

3. Ce am fost? Cum suntem? Ce vom fi? “Degradarea vieții politice și a lipsei de educație și moralitate au fost și rămân factorii determinanți ai comportării diriguitorilor, care nu țin seama de un ideal uman sau de o morală, în raport cu semenii și obligațiile ce și le-au asumat” (pg. 130); “Cum diferențele ce există între țările bogatedezvoltate și țările sărace-subdezvoltate, pot duce deseori la conflicte și chiar războaie, să sperăm că poate cultura ar putea fi un catalizator pentru nașterea unei armonii, atâta timp cât aceasta va fi puntea ce poate uni oamenii prin cântec, frumos, respect și voie bună” (pg. 141); “Se constată, pe zi ce trece, că pentru a putea elimina elementele discordante ce se regăsesc în interiorul globalizării, va fi necesară realizarea unei interacțiuni reale, dintre cultură și

celelalte componente ale acesteia (ale globalizării)” (pg. 151).

4. Bogdan Petriceicu Hașdeu “Nefiind atras de viața militară (...) Hasdeu în timpul liber se preocupa mai mult de studii, judecându-i pe cei din jur sub acest raport, el având renumele de om învățat” (pg. 73); “(...) își exprimă propria definiție a istoriei: <<Istoria este criteriul legilor, nașterii, creșterii, dezvoltării, slăbirii și renașterii popoarelor, în spațiu și timp și ale părtășiei ce toate aceste faze o au în neconținutul progres al omenirii” (pg. 92); “Credința în Dumnezeu, pentru B. P. Hașdeu, reprezintă suportul care poate garanta libertatea, dreptatea, nemurirea salvându-l pe om de la căderea în deznădejde, în decepție și pesimism” (pg. 265).

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*